

Michala Roubalová

Výuka hry na barokní traverso ve 21. století ve srovnání s metodikou Johanna Joachima Quantze.

Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta a Collegium Marianum – Týnská vyšší odborná škola, Praha 2012.

Posudek vedoucího práce

Mgr. Jana Semerádová

Bakalářská práce Michaly Roubalové se na první pohled nejeví jako objevná, neboť Johann Joachim Quantz a jeho *Pokus o návod jak hrát na příčnou flétnu* patří již dlouho k nejznámějším příručkám o hudbě první poloviny 18. století a její interpretaci. To, co však tuto práci odlišuje od ostatních, namnoze hudebně-historických prací, je pokus o nahlédnutí do metodologie jednoho z významných pedagogů 18. století Johanna Joachima Quantze skrze vlastní poznání a srovnání se současnou výukou flauta traversa v nejdůležitějších hudebních centrech ve světě.

Práce je přehledně členěna do dvou kapitol, na které navazuje poměrně rozsáhlé dotazníkové šetření, které může být podkladem pro další zkoumání v metodice hry na barokní příčnou flétnu.

Autorka vychází z dostupné literatury a poutavě mapuje život J. J. Quantze na základě citací z *Hudebního cestopisu 18. věku* Charlese Burneyho. Kapitoly z jeho života vedou od jeho začátků až k prestižnímu postu u dvora velkého vojevůdce a zároveň uznávaného hudebníka a hráče na flétnu, Fridricha II. Velikého. Soustřeďuje se na vztah tohoto panovníka ke Quantzovi a na jeho výjimečné postavení u dvora. Zvláště si všímá hudebního života na dvoře Fridricha II. a k tomu používá mnoha citací z Burneyho *Hudebního cestopisu*. Práci doplňuje autorka interpretací Quantzových pouček a metodických návodů k zvládnutí hry na barokní příčnou flétnu. Tato kapitola by byla nadbytečná, kdyby nebylo nutné postavit životní dráhu Quantze – studenta a učitele – do kontextu dobové interpretační praxe, z níž vyvěrají některé závěry Michaly Roubalové v závěrečné kapitole.

Určité doplnění by bylo dobré ve 3. kapitole, ve které autorka soustřeďuje otázky a odpovědi respondentů. Jedná se o to, objasnit, proč si zvolila tento přístup získání informací, za jakých okolností tento výzkum uskutečnila a blíže zhodnotit jednotlivé odpovědi oslovených flétnistů. Určitě by bylo přínosné tuto práci rozšířit a s respondenty uskutečnit roundtable, kde by se výměnou názorů přišlo na jisté paralely či rozpory dané novým metodologickým přístupem nebo zkušenostmi z konzervatorního systému výuky, (který ostatně J. J. Quantz nemohl ještě znát a proto má jeho pedagogické působení jisté výhody, ve vztahu k našemu systému však jistá omezení).

Práce Michaely Roubalové se dotkla důležitého aspektu ve vývoji metodologie výuky barokní hudby na historické nástroje. Její poznatky vyplňují citelnou mezeru v praktické části vzdělávání v oboru hry na barokní příčnou flétnu.

Doporučuji tuto práci přijmout k obhajobě a navrhuji známku **výborně**.

Mgr. Jana Semerádová

30. 12.2011